

ת"פ 55929/07 - מדינת ישראל נגד נור טאהא ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 22-07-55929 מדינת ישראל נ' טאהא(עוצר)

בפני כבוד השופט שושנה פינסוד-כהן
בעвин: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עזה"ד שלוחת התביעות גליל
נגד
הנאשם נור טאהא ע"י ב"כ עזה"ד עו"ד איברהים מנצור

זכור דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון הכלול כתוב אישום מתווך וטייעונים לעונש בטוויה מוסכם.

2. במסגרת זו הורשע הנאשם בביצוע **עבירה איומית**- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וב*עבירת פצעה כשהעברית מזוין*- עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתוב האישום המתווך (**במ/2**), בהן הודה הנאשם, פגע הנאשם ברכב סקודה בו ניג Achmed, בנו של המתלוון. כיוימים לאחר מכן התקשר Achmed לנאשם ובקש ממנו לתקן את הנזק שגרם לרכב הסקודה. במהלך שיחת זו, אמר הנאשם על Achmed בפגיעה שלא כדין בגופו, ואמר לו שאם לא ישלם על הנזק יירוג אותו.

בתאריך 27.6.22 התקשר המתלוון לאחיו של הנאשם, במטרה לסייע את ההודרים בין בנו לנאשם. במהלך שיחת זו התערב הנאשם באמרו למטלון, כי הוא בנאדם זול שמחפש כסף. בתגובה לכך אמר המתלוון לנאשם שיתביש ויסתום את פיו.

בהמשך לכך ובעת שיצא המתלוון עם רכבו, בסמוך לחניית ביתו, הגיע לעברו הנאשם, פתח את דלת הרכב באמרו לו "לי אתה אומר تستומם את הפה?" והחל לתקוף אותו שלא כדין ולא הסכמתו בכך שימוש באותו מחוץ לרכבו. באותו נסיבות הגיעו אחרים נוספים ותקפו עם המתלוון את הנאשם. במעמד זה פצע הנאשם את המתלוון בבטנו באמצעות חפץ חד עד כי המתלוון נפל ארضا בעודו מdeadם בבטנו. בעקבות מעשי אלו של הנאשם נדרש המתלוון לניתוח ואשפוז בגין מספר ימים.

.4. בתייק זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון אשר במסגרת הוסכם על טיעון לעונש בטווח של 18-6 חודשים.

.5. הצדדים טענו לעונש בפני.

הערכים המוגנים

.6. מעשי הנאשם פוגעים בערכיהם המוגנים של זכות האדם לשירות גופו ובטחונו האישית, הזכות למוגנות במרחב הציבורי והפרטי ולהיכים ללא מORA ופחד. כן פוגעים מעשי הנאשם בזכות לחיים בשלווה ובלא מORA. זכותו של אדם למוגנות במרחב הציבורי, בתוככי רכבו ובמרחב הציבורי.

.7. בתי המשפט שבים בפסיקתם על חובתו של בית המשפט ליתן יד למיגור תופעת האלימות ובפרט תופעת הסכינאות הפושה בחברה, על דרך החמרת הענישה ולמשל בע"פ 324/19 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבוי, ניתן ביום 19.8.5.19);

"רבות נכתב על חומרתה של תופעת האלימות הנגרמת בעת תגרה או מריבה, במהלך נשלפת סיכון, שהפכה לחזון נפרץ במחוזותינו, ועל הצורך למגירה באמצעות ענישה ממשוערת ומרטיטה (ראו למשל: ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 10 (16.8.2007). במקורה דנן, נסיבות ביצוע העבירות, וביניהן הנסיבות שביצע המトルון שהסתיים בדקירתו; והנזקים שנגרמו למトルון - מציבות את העבירות שביצע המערער ברף הגבואה של הפגיעה בערכיהם חברתיים ותואמות את מדיניות הענישה הנוגגת (ראו והשוו: שם, בפסקה 11; ע"פ 12/5360 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 16 (28.3.2013); ע"פ 18/1261 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקאות 8-9 (31.5.2018)). יתר על כן, בית משפט זה נדרש בעבר להיקפה ונזקיה של תופעת 'הסכינאות', הטומנת בחובה פוטנציאלי לנזק רב ומצדיקה אף היא נקייה בענישה חמירה ומרטיטה (ראו: ע"פ 04/9133 גורדון נ' מדינת ישראל[פורסם בנבוי] (20.12.2014); ע"פ 18/7682 עלקם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 10 (4.4.2019)).יפוי לעניין זה דבריו של כב' השופט י' דנציגר בע"פ 10/175 חנוכיב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבוי] פסקה 42 (28.7.2011):

"כבר נפסק לא אחת כי אל לו לבית המשפט להישאר אדי' לתופעת 'תת-תרבות הסיכון'... אשר פשטה בקרבונו... בתי המשפט מצויים להחמיר עם מי שלקח לידו כל' משחית כסיכון במטרה ברורה לפצעו אדם אחר ומtower הבנה לתוצאות הקשות האפשרות למשעו".

.8. בדומה, בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברzinסקי (מיום 10.3.22) נפסק כי,

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשטה בארץנו כאש בשדה קוצים מחיבת את כל הגורמים לחתת ידם למלחמה חרומה

באלימות המכרסמת ביסודות חברותנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכvid את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להייתה חברה אלימה, ותרומתו של בית- המשפט למלחמה באליות היא בהחלט עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' ריכמן [פורסם בנתו], 7.2.2005), **שישקו ערכיהם של תגמול והרעה... יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתר לאי שפגוע בזכותו זו. יש להילחם באליות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגונינה, אם בתוך המשפט ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד"**

מתחם העונש ההולם

9. חומרת מעשי האליות במקרה זה, נלמדת בראש וראשונה מעצמת האליות שהופנתה כלפי המתלוון אותו פצע הנאשם בנסיבות חוץ באופן שנדרש לטיפול רפואי, שם נותח ואושפז. זאת ללא شكemo לכך כל קנטור או התగורות של נפגע העבירה, כי אם ברקע דברים שנאמרו לנאשם ופגעו בכבוזו לכארה. חומרה נוספת נסافتnlמדת לאור פער הזמן (אף אם בסמיכות יחסית) בין שיחת הטלפון שקיים בין הצדדים למפגש הנוסף ביניהם בחנית הבית, וביצוע מעשי האליות תוך שהוא מושך את המתלוון החוצה מרכבו.

10. בעקבות מעשי הנאשם נגרם נזק גוף ממשוני למתלוון, בדמות שפחו בצוואר מימין וחתק בבטן אמצעית שמאלית בשיריר רקטוס כ- 3 ס"מ מದם קל עם המטומה מסביב, באקספלורציה חודר לפסקה מסביב אשר בעקבותיו נדרש המתלוון לטיפול רפואי בבית חולים, שם נותח ואושפז מספר ימים, עובדות אשר אין שונות בחלוקת בין הצדדים. פוטנציאלי הנזק אשר עשוי היה למתלוון בעקבות תקיפתו בחברה באופן בלתי צפוי כשהנאשם מצוי בחוץ חד הנו לאין ערוף.

11. לטעתה המאשימה מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות דומות הנה להטלת עונשי מאסר בטוח שבין 36-10 חודשים מאסר בפועל. לעניין זה מפנה המאשימה לפסיקה ולמשל:

רע"פ 4574/17 **חמד ابو עראר נ. מדינת ישראל נ.** (פורסם בנתו, ניתן ביום 17.8.23) בגין ביצוע עבירות איומים ופציעה, נדון המערער ל 15 חודשים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיצוי בסך 8,000 ₪ למתלוון. באותו עניין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 36-10 חודשים מאסר בפועל. ערעור ובר"ע נדחו.

ע"פ 8991/10 **מכבי נ. מדינת ישראל נ.** (27.10.11) נדחתה בר"ע על חומרת עונשו של המערער 36 חודשים בפועל בגין עבירת חבלה חמורה בנסיבות חמירות, בנסיבות של הכאה אחת באמצעות קסדה אשר בעקבותיה נגרמה חבלה חמורה למתלוון, אדם מבוגר. זאת על אף שלא הגיעו לכך תכונן והמערער הגיע לעבודתו לשם ביצוע העבודה.

12. אשר למדיניות הענישה הנהוגת בעבירות איומים מפנה המאשימה לפסיקה ולמשל:

ת"פ 10053-03-18 **מדינת ישראל נ. איסקופ** (לא פורסם בנתו). לא צורף לעינוי. לטעתה המאשימה שם בגין השמעת איומים בהודעות קוליות וכתובות נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מוותנה ועד 10 חודשים מאסר

בפועל.

רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניך נ. מדינת ישראל (פורסם ב公报, ניתן ביום 25.6.08) נדחתה בר"ע של הנאשם אשר נדון ל-12 חודשים מאסר בפועל בגין איומים על זוגתו. נקבע, כי אין כל סטייה מנורמת העונשה המקבילה בעבירה אותה ביצع המבוקש.

.13. בנסיבות ביצוע העבירות בענייננו, ברוח מדיניות העונשה הנוגנת ובנסיבותו של הנאשם עותרת המאשימה להטלת עונשה ברף הגבוה של מתחם העונשה בטוויח המוסכם הנע בין 6-18 חודשים מאסר בפועל.

.14. לטעםו של הסגנור, מתחם העונש הולם בעבירות מסווג זה הנה במנעד רחב המשנה בכל מקרה על פי נסיבותו. במקרה זה אינו חולק כי נع בין מספר חודשים מאסר שיכל וירצז בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל. לעניין מדיניות העונשה הנוגנת מפנה הסגנור לאסופה פסיקה:

ת"פ 14-06-56750 מדינת ישראל נ. איטה (מיום 16.2.20) באותו עניין בגין הרשותו הנואם בעבירות פצעה שהעבריין מזון ובעבירות החזקת סיכון נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-24 חודשים מאסר בפועל. הוותה 14 חודשים מאסר בפועל לצד פיצוי למתלוון בסך 2,500 ₪.

ת"פ 19-09-60593 מדינת ישראל נ. דgesch (מיום 1.11.20) בגין הרשותו הנואם בעבירות פצעה בנסיבות חמימות ואלימות חמורה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-18 חודשים מאסר. באותו עניין מצא בית המשפט לגזר את עונשו של הנאשם בתחום המתחם, בהיותו בגין צער לבן 20 ו בשל נסיבותו האישיות. הוטלו 9 חודשים מאסר, מהם 4 לריצוי בפועל ו-5 ח' לריצוי בעבודות שירות.

הפסיקה הנוספת אליה מפנה הסגנור בכתב ידו הנה ישנה מאד וברובה אינה כוללת מתחמי עונשה משניתנה קודם תיקון .113

.15. מדיניות העונשה הנוגנת, על פי הפסיקה אליה מפנים הצדדים, ביחס לעבירות פצעה שהעבריין מזון לרוב אינה נופלת מן הטויח המוסכם בין הצדדים ואשר הנה נע לפחות בין 6-18 חודשים מאסר בפועל, לא כל שכן כמשמעותם רכיבי עבירה נוספים כדוגמת איומים.

.16. אך לאחרונה בבית משפט זה נקבע מתחם עונש הולם לעבירות פצעה שהעבריין מזון, תקיפה סתם והחזקת סיכון/ אגרוףן מתחם הנע בין 12-30 ח' מאסר בפועל (ת"פ 22-02-30054 מדינת ישראל נ. אל קאדר(פורסם ב公报, ניתן ביום 5.7.22).

.17. יש לקבוע לטעמי מתחם עונשה הנע בין 9 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

נסיבות שאין קשרו לביצוע העבירות

- .18. הנאשם בגין עיר לבן 22.
- .19. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. בכך חסר זמן שיפוטי יקר.
- .20. לנאשם עבר פלילי רלוונטי מבית משפט לנער. לחובתו הרשעה שהתיישנה בעבירות אלימות וחברה בழיד ברכב מיום 9.8.18.
- .21. בעניינו של הנאשם לא הוציא אפיק שיקומי טיפול.
- .22. מיקומו של הנאשם בחלק הנמור של מתחם הענישה.
- .23. לאור כל האמור הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:
א. מאסר לתקופה של 10 חודשים החל מיום מעצרו 18.7.22.
ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, וה坦אי הוא כי הנאשם לא עבר בתקופה זו עבירות אלימות מסווג עוון לרבות איומים, ווורשע עליה בדיון.
ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, וה坦אי הוא כי הנאשם לא עבר בתקופה זו עבירות אלימות מסווג פשע, ווורשע עליה בדיון.
ד. קנס בסך 500 ש"ח, או יומיים ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד לא יואר מיום 1.1.23.
- * **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, או www.eca.gov.il (ניתן לשולם בפרישה של עד 18 תשלוםמים בהתאם לקרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גבית כניסה".
- * **موקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.
- * **במוחם בכל סניף של בנק הדואר** - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ה. פיצוי למטלון, עד תביעה מס. 5 בסך של 3,000 נק. הפיצוי ישולם ב - 6 תשלוםמים חודשיים

שווים ע"ס 500 לך כל אחד, החל מיום 1.2.23 ובכל 1 לחודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהם"ש.

אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרטן מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' תשרי תשפ"ג, 25 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.